

на хората: не бойте се, докато азъ работя въ свѣта, всичко ще е въ редъ, всичко ще се оправи. Сега, като казвамъ, че тя всичко оправя, какво подразбирамъ подъ това? Азъ подразбирамъ, че задъ нея седи Богъ — онзи разумниятъ, великиятъ, непознаваемиятъ, неизмѣняемиятъ за хората, за когото тѣ спорятъ, дали съществува, или не.

И сега, седнали нѣкои да казватъ за насъ: какво сж взели тия хора да говорятъ за Бога? Не, за Бога още не сме говорили. Туй, което хората говорятъ, то още не е за Бога. Азъ бихъ желалъ да чуя нѣкой да говори за Бога, но да говори съ любовъ и да бѣде образецъ на Любовта. Светостство е да се говори за Бога безъ любовъ! Щомъ отидешъ при единъ човѣкъ, комуто искашъ да говоришъ за Бога, не му говори най-напредъ за Бога, за Любовта, но му покажи, въ какво седи тази любовъ. Започни съ най-малкитѣ нѣща. Изчисти кѣщата му. Гладенъ е, заведи го дома си и го нахрани съ най-скромното ядене. Сипи му малко бобъ. Не го завеждай въ най-хубавата гостилница да го нахранишъ. Това не е любовъ. Ти ще проявишъ любовта си въ най-малкото, и ако съзнанието на този човѣкъ е пробудено, като излѣзе навънъ, той ще си въздѣхне свободно, ще подигне погледа си нагорѣ и ще каже: има хора по свѣта, у които живѣе Божията Любовъ. Любовта не прави разлика. Къмъ всички същества, каквито и да сж, тя гледа съ еднакво око. А ние нѣкой пѣтъ гледаме отъ висотата на своето положение къмъ всички други хора и казваме: той не е като мене уменъ, той не е като мене тѣй културенъ. Ами ако рече Господъ да те погледне отъ висотата на своето